

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 01-25- [redacted] מדינת ישראל נ

מספר פל"א 2024 [redacted]

לפני כבוד השופט - סגן הנשיאה, רועי פרי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

[redacted]

1

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד אסתי קופלוביץ'; מר תומר שמש, מתמחה
ב"כ הנאשם – עו"ד שחר מנדלמן

הנאשם התייצב

פרוטוקול

2

הנאשם:

3

אני בן 53.

4

5

ב"כ המאשימה:

6

אין לנו ראיות לעונש, לנאשם אין עבר פלילי.

7

8

ב"כ הנאשם:

9

יש לי ראיות לעונש, אני אגיש את המסמכים במסגרת הטיועונים לעונש, מטעמנו ואני מבקש להעיד

10

את ד"ר גילי תמיר וכן את [redacted] שיגיע בהמשך היום.

11

12

ד"ר גילי תמיר מזהרת כדין:

13

אני מטפלת [redacted] מאז חודש מרץ 2025, תקופה של כמעט שנה במסגרת מרכז הטיפול שלי שמתמחה

14

בטיפול בעבירות אלימות במשפחה – מרכז "מחברים".

15

[redacted] פנה מיוזמתו בחודש מרץ בבקשה להשתלב בטיפול, תיאר תקופה מורכבת בבית המשפחה

16

שנסובה גם סביב אבחנתו של הבן על הרצף האוטיסטי.

17

מחלוקות שנפלו גם מהעדר האבחנה באותו שלב, מחוסר הסכמה על אופן ההתנהלות מולו כשעוד לא

18

ידעו מה מוביל לקשיי ההתנהגות ובדומה לאנשים רבים שמתמודדים עם החלום ושברו של ילד עם

19

צרכים מיוחדים, התקופה שעד לתשובה בעניין האבחון הרבה פעמים היא אירוע משברי מאוד, כאוטי

20

מאוד ויכול לייצר קשיים משמעותיים בזוגיות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 01-25- [redacted] מדינת ישראל - [redacted]

לעניין הקנס, יש כאן משפחה שהנאשם הוא המפרנס היחיד וזו לא עבירה כלכלית, אין רציונאל להטיל קנס בתיק הזה.

במכלול הנסיבות אבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים את התיק ללא הרשעה.

חברתי הגישה תיק שאני מכיר, את גזר הדין של כבוד השופט אביב שרון – אני מכיר אותו משיחות לפני השונה, כי אשתי ייצגה בו. התיק הוא מליגה אחרת, עם כמה אישומים לרבות תקיפה שגרמה לחתך בראשה של המתלוננת, בני זוג שעד היום הם מתכתשים בבתי משפט, עם צווי הרחקה ומן הסתם לא עברו שום הליך טיפולי, כאסחמטורף עד היום. הוגש שם ערעור על-ידי הנאשם על ההחלטה להרשיע אותו וזה תלוי ועומד בבית המשפט המחוזי מחוז מרכז, כך שגזר הדין הוא לא חלוט.

הנאשם:

אני מביע חרטה אדירה, חרטה מלאה ומצטרף לכל מה שנאמר פה על-ידי פרופ' א [redacted] וגב' תמיר. היחסים עם אשתי היום הם מצוינים והבן פורח. ברגע שקיבלנו את האבחנה והמזל שהוא עבר גן ילדים, עכשיו הוא בגן נהדר, עם גננת נהדרת, הוא בגן רגיל כאשר יש סייעת שמסייעת לו, בגלל הצרכים המיוחדים והוא ממש פורח.

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים והפרת הוראה חוקית.

כאן המקום לציין כי במסגרת ההסדר הדיוני סיכמו ביניהם הצדדים כי הנאשם לא יורשע לאחר הודייתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, ויישלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, אשר יבחן גם את שאלת ההרשעה והצדדים ישובו לשוחח לאחר קבלת התסקיר.

למקרא עובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם והמתלוננת בני זוג ולהם ילד קטין בן 5 בעת הרלוונטית, כאשר השניים התגוררו בדירתם בתל אביב.

ביום 04.12.2024, בשעת אחר צהריים, על רקע סירובה של המתלוננת להצטרף אל הנאשם לנסיעה משותפת של אירוע פתיחת תערוכה, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בגבה ובהמשך השליך לעברה ספר ואף היכה בידה באמצעות נפנף.

המתלוננת חייגה למשטרה, או אז נטל הנאשם מידה את הטלפון ועזב את המרפסת. בהמשך חזר למרפסת, בעט בה וכתוצאה מכך נפלה המתלוננת ארצה, או אז איים עליה כי יפגע בה.

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 01-25

הנאשם שוחרר בערובה על-ידי קצין משטרה מוסמך עוד באותו יום וחל עליו איסור ליצור קשר עם המתלוננת, עד ליום 11.12.2024.

ביום 08.12.2024, בשעת ערב הגיע הנאשם לפתח הדירה, המתלוננת אמרה לו כי אסור לו להגיע למקום, אך הנאשם נכנס לדירה אז שזו הזעיקה את המשטרה.

כאמור, בין הצדדים נקשר הסדר דיוני, ולטעמי אף מעבר לכך, שכן התביעה הסכימה שהנאשם לא יורשע לאחר הודייתו במסגרת כתב האישום המתוקן והצדדים ביקשו לשלוח את הנאשם לקבלת תסקיר שיבחן את סוגיית ההרשעה, תוך שסיכמו כי ישוחחו ביניהם לאחר קבלת התסקיר.

הצדדים לא הגיעו לכלל הסכמה ולמעשה, המחלוקת היחידה שניטשה בין הצדדים נעוצה בסוגיית ההרשעה, אם לאו.

רוצה לומר, האם בית המשפט ירשיע את הנאשם או שמא יותיר את המצב המשפטי כפי שהוצג ביום הצגת ההסדר.

עוד אציין, כי הצדדים אינם חלוקים כי הנאשם עבר כברת דרך מבחינה טיפולית, ושני הצדדים סבורים כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם ולאמץ את המלצות שירות מבחן, דהיינו צו מבחן לצד צו של"צ בהיקף של 120 שעות, עם זאת התביעה סבורה כי יש להוסיף לכך את הרשעת הנאשם לצד מאסר על תנאי ואילו ההגנה סבורה כי יש מקום שלא להרשיע, בנסיבותיו המיוחדות של תיק זה, את הנאשם ולהסתפק בצו של"צ לצד צו מבחן.

התובעת המלומדת עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, הערכים המוגנים והפגיעה בהם, הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם עונשי הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית.

התובעת הפנתה לפסיקה שבעבירות מסוג דא בית המשפט עמד על הרשעה, ובתוך כך סברה התובעת כי גם בהינתן שיש לסטות ממתחם העונש ההולם בתיקנו לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם והטיפול שעבר ועובר, עדיין יש להרשיעו וכך עתרה.

התובעת המלומדת עתרה להרשעת הנאשם, הטלת מאסר על תנאי, צו מבחן למשך שנה כהמלצת שירות המבחן, של"צ בהיקף של 120 שעות לצד קנס.

הסנגור המלומד עשה כל שניתן לטובת מרשו, תוך שלא ביקש למזער ולהפחית ממעשיו של הנאשם, עם זאת ציין כי אין מדובר בתיק אלמ"ב ברף הגבוה, לא נגרמה חבלה, כאשר הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לעובדה כי הוא רופא כירורג בכיר הנותן שירות לציבור, ההסדר הוא על דעת המתלוננת כאשר בני הזוג ממשיכים לנהל תא זוגי משותף ולגדל את בנם בן ה- 6, שאובחן על הרצף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 25-1

1 האוטוטיטי, כאשר הרקע לביצוע העבירות נעוץ, בין היתר, בקונפליקטים שבין בני הזוג לרבות
2 הקשיים, טיפולי הפוריות הרבים ואבחוננו של בנם, כמו גם הטיפול בו.

3
4 הסגור הפנה לתסקיר שירות המבחן ובתוך כך העיד מטעם ההגנה את ד"ר גילי תמיר המנהלת את
5 מרכז "מחוברים", אשר במרכז זה עבר ועובר הנאשם טיפול אינטנסיבי הנוגע לאלימות ורכישת כלים
6 לגבי שיח והתנהלות זוגית.

7 כמו כן, העידה ההגנה את פרופ' [REDACTED], ראש מערך הכירורגיה בבית החולים [REDACTED],
8 אשר מכיר ומלווה את הנאשם מזה כ- 15 שנים, מודע לעבירות המיוחסות לנאשם ולקשיים של בני
9 הזוג ועמד על הפגיעה הקונקרטית במידה והנאשם יורשע בגינו, כמו גם הפגיעה במשפחתו ופגיעה
10 בציבור המטופלים ומערך השירות שנותנת המחלקה לציבור.

11
12 הסגור עתר להותיר את המצב המשפטי על כנו ולאמץ את המלצות שירות המבחן ולהשית על הנאשם
13 צו מבחן לצד צו שלי"צ.

14
15 **הנאשם בדברו האחרון** הביע צער וחרטה על מעשיו, תוך שעמד על השיפור ביחסי בני הזוג ועל מצבו
16 של בנו.

דין והכרעה

17
18 על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, אשר מכוון ליצירת
19 יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיה, מידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש שיוטל
20 עליו.

21
22 על בית המשפט, בקביעת מתחם העונש ההולם, להתייחס לנסיבות ביצוע העבירות, הערך המוגן
23 שבבסיסן, מידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת.

24
25 מעשיו של הנאשם מלמדים על חומרה לא מבוטלת, הנאשם תקף את המתלוננת על רקע סירובו
26 להתלוות אליו לתערוכה, בעט בגבה, השליך לעברה ספר ואף היכה בידה באמצעות נפנף.
27 או אז, עת חייגה למשטרה נטל את הטלפון מידה ושב, היכה אותה ואף איים כי יפגע בה.

28
29 הגם שהנאשם הורחק מהמתלוננת, כעבור מספר ימים הפר את ההוראה שניתנה על-ידי קצין משטרה
30 מוסמך והגיע לדירה.

31
32 המדובר באלימות כלפי המתלוננת, בת הזוג של הנאשם, אם בנו, כאשר הוויכוח התגלע אך בגלל רצונה
33 של המתלוננת שלא להתלוות לנאשם לאותה תערוכה והנאשם לא השלים עם הסירוב, דבר המלמד
34 על נוקשות רבה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 1-25

1 יחד עם זאת, המדובר באירוע נקודתי, מבלי להקל ראש בדברים, לצד פוטנציאל לנזק רב.
2
3 הערכים המוגנים הינם ערכים של שלמות הגוף והנפש כאשר לעבירות אלימות בתוך המשפחה, או
4 בתוך התא הזוגי נודעת משמעות מיוחדת המשקפת את רצון החברה להכיר בחומרתן היתרה של
5 עבירות מסוג דא.
6

7 הטעמים לחומרה נעוצים בעובדה כי מדובר בתקיפה בתוך תא סגור או מערכת זוגית סגורה,
8 המבוססת על אמון הדדי, הקושי בחשיפה ומצבה של המתלוננת כאשר היא קרועה בין מצב של
9 אלימות לבין רצון לגונן ולשמור על התא המשפחתי והזוגי, לצד הנזקים הקונקרטיים והפוטנציאליים,
10 בעיקר מתחום הרגשי והנפשי הנלווים לעבירות מסוג דא – ראו בין היתר **רע"פ 4875/11 מדינת**
11 **ישראל נ' פלוני** (26.1.12) והפסיקה הרבה המצוטטת שם.
12

13 בית המשפט העליון שבוקבע כי לאור נפיצותן של עבירות אלה והגורמים הייחודיים הקיימים בעבירות
14 אלימות במשפחה, או אלימות במערכת זוגית, תוך הצורך להגן על קורבנות האלימות, נדרשת ענישה
15 הולמת ואף החמרה בענישה – ראו בין היתר **רע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).
16

17 בית המשפט העליון שב ועמד על הקלות הבלתי נסבלת של ביצוע עבירות אלימות בתוך המשפחה או
18 בתוך התא הזוגי, ראו בין היתר **רע"פ 1529/23 שמלה נגד מדינת ישראל** (15.3.23).
19

20 לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים ועמדתי על נסיבות ביצוע העבירות לצד הערכים המוגנים
21 והפגיעה בהם ומדיניות הפסיקה הנוהגת, נחה דעתי כי הצדק עם התביעה, כי מתחם העונש ההולם נע
22 בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל,
23 לצד ענישה נלווית.
24

25 ראו, בין היתר: **רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל** (2.5.16); **רע"פ 1536/20 פלוני נגד מדינת**
26 **ישראל** (1.3.20); **רע"פ 1884/19 שמריז נגד מדינת ישראל** (14.3.19); **רע"פ 7846/21 אגריביה נגד**
27 **מדינת ישראל** (16.11.21); **רע"פ 6037/15 צדקה נגד מדינת ישראל** (7.9.15).
28

29 **מיקומו של הנאשם בתוך המתחם וסוגיית ההרשעה**

30 הנאשם בן [REDACTED] נשוי ואב לקטין בן 6 אשר [REDACTED]
31 הנאשם והמתלוננת שבו לקיים תא משפחתי זוגי, כאשר על-פי מה שהוצג בפניי ודברי התובעת,
32 ההסדר הוא על דעתה של המתלוננת והיא מעוניינת בשיקום הנאשם.
33 לנימוק זה של עמדת נפגעת העבירה יש ליתן משקל של ממש בתיקים מסוג דא.
34

35 עברו של הנאשם נקי ללא רבב, כאשר לא נפתחו תיקים חדשים כנגד הנאשם לאורך התקופה והנאשם
36 משולב בטיפול מזה כשנה ובפיקוח שירות המבחן.
37

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

ת"פ 25

הנאשם חסד בזמן שיפוטי ניכר, בזמנה של התביעה הכללית ובזמנם של עדי התביעה ובעיקר חסד
העדת המתלוננת בתיק זה.

לתיק הוגש תסקיר מפורט מאת הגורם המקצועי הוא שירות המבחן, הסוקר את נסיבותיו האישיות
של הנאשם, כאשר בני הזוג הכירו [REDACTED] הקשיים הזוגיים לצד טיפולי ההפריה ובנם שאובחן על
הרצף.

הנאשם רופא כירורג בכיר, כאשר הוא מפרנס יחיד.

הנאשם שולב בהליך טיפולי פרטני אצל ד"ר גילי תמיר, טיפול הממוקד בדפוסים המכשירים זוגיות,
דינאמיקה זוגית, קשיי ויסות לצד טיפול באלימות זוגית.

שירות המבחן, לאור הטיפול שעבר ועובר הנאשם ובהינתן המסמכים שהוצגו בפניו לעניין פגיעה
קונקרטית בעיסוקו של הנאשם, ממליץ לשקול את אי הרשתו בדין ולבכר את הפן השיקומי לצד
הטלת צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 120 שעות.

שמעתי ברוב קשב את עדותה של ד"ר גילי תמיר בדבר הטיפול שעבר ועובר הנאשם, על הפחתת
המסוכנות כמו גם את דבריו של פרו [REDACTED], ראש מערך הכירורגיה בבית חולים [REDACTED]
לגבי היכרותו רבת השנים עם הנאשם, העובדה כי מדובר במקרה חריג להתנהלותו של הנאשם,
תוך שהוא מודע למיחוס לנאשם כמו גם לקשיים הזוגיים, טיפולי הפוריות ואבחונם של בנם הקטין
של בני הזוג ומצאתי כי בתיק זה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40 לחוק
העונשין.

אציין, כי שני הצדדים מסכימים כי לאור הטיפול שעבר ועובר הנאשם והנסיבות שאינן קשורות
בביצוע העבירות, יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם ולבכר את הפן השיקומי בעניינו של
הנאשם, זוגם עמדתה של המתלוננת.

הצדדים, כאמור, חלוקים על סוגיית ההרשעה.

באשר לסוגיית אי ההרשעה

מושכלות יסוד בדיני העונשין שלנו, כי משהוכח ביצועה של העבירה המיוחסת, יש להרשיע את
הנאשם.

הכלל הינו הרשעה, בכל הנוגע לבגירים, והחריג הינו אי הרשעה.

ההלכה הפסוקה קבעה כי בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת מי שנמצא כי עבר עבירה,
רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה שבעטייה של
הרשעת נאשם ספציפי, לבין תועלתה לאינטרס הציבורי – חברתי הכללי, ראו בין היתר:

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

07 ינואר 2026

ת"פ

ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 9863/06 לאופר נ' מדינת ישראל
(31.12.07); ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685.

על פי ההלכה הפסוקה, הימנעות מהרשעה תתאפשר במקרים חריגים, בהתקיימותם והצטברותם, של
שני תנאים מרכזיים.

הראשון, שההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, והשני שסוג העבירה מאפשר לוותר
בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

לאחר ששמעתי ברוב קשב טיעוני הצדדים ועיינתי בפסיקה אליה הפנו, כאשר ברור לבית המשפט כי
בעבירות מסוג דא, לרוב בית המשפט אינו נוטה לבטל את ההרשעה.
ההגנה הגישה פסיקה גם בעבירות אלמ"ב ואף חמורות מתיקנו, בהן בוטלה ההרשעה.

לא בלי התלבטות, מצאתי להותיר את אי ההרשעה על כנה בתיק זה וזאת מכמה נימוקים.

סבורני, כי מדובר בתיק ייחודי בנסיבותיו, כאשר הוברר על רקע הטיפול שעבר ועובר הנאשם, כי
הרקע למעשיו החריגים נעוץ בקשיים בין בני הזוג, בטיפולים שעברו ובתוך כך באבחון של בנם הקטין
על הרצף.

אינני מקל ראש במעשיו של הנאשם וקבעתי חומרה ביחס למעשים, לצד פוטנציאל נזק, עם זאת, לאור
הנזק הקונקרטי המצוי במשוכה הנוספת אשר עלה כחוט השני בתסקירו של שירות המבחן, בדבריו
של פרופ' אביטל ובמכתבו 1/ס, כמו גם במסמכים שהוגשו בעניין הקטין וסומנו 2/ס, סבורני כי
נסיבותיו המיוחדות של תיק זה מאפשרות לוותר על ההרשעה, כך גם עמדת המתלוננת ובתוך כך
לבכר את הפן השיקומי ואת הטיפול שעבר ועובר הנאשם.

אציין, כי הפגיעה היא לא רק במשפחתו של הנאשם, בנאשם עצמו ובמקצועו ובבנו הקטין, עת הנאשם
מפרנס יחיד למשפחתו.

הפגיעה גם היא בציבור מקבלי השירות במסגרת המחלקה בה עובד הנאשם ועמד על כך באריכות
פרופ' אביטל. אינני יכול להתעלם מדברים אלה, כמו גם מעמדת המתלוננת בתיק.

אכן, המשוכה בדבר עבירה בנסיבותיה מקשה קושי של ממש בתיקנו, עם זאת לאור בחינת מכלול
הדברים מצאתי, לא בלי התלבטות, להותיר את אי הרשעת הנאשם על כנה, כפי שסיכמו הצדדים בעת
הצגת ההסדר, ולהוסיף לכך רכיבי ענישה שיקומיים.

עם זאת, סבורני כי יש להחמיר ברכיב השל"צ ולהגדיל את השעות, לאור המיוחס לנאשם וכך אעשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2026

[REDACTED]

אשר על כן, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. צו של"צ בהיקף של 300 שעות.

2. צו מבחן למשך שנה מהיום, בהתאם להמלצת שירות המבחן.

3. אני מחייב את הנאשם בהתחייבות כספית בסך של 10,000 ₪ למשך שנה, לבל יעבור כל עבירת אלימות או איומים.

אני מזהיר את הנאשם, כי אי עמידה בצו המבחן ובצו השל"צ עלול להוביל להפקעתם, חזרתו של הנאשם לאולם בית המשפט וגזירת ענישה חלופית ונוספת, לרבות הרשעתו.

צו כללי למוצגים: המוצגים הנוספים, ככל שישנם בתיק זה – יטופלו בהתאם להחלטת קצין משטרה מוסמך.

ככל שקיימת הפקדה בתיק זה או בתיקים קשורים, מ"מ"ת, תושב לנאשם או למי מטעמו, בכפוף לכל דין או החלטה אחרת.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו, בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן והודע היום י"ח טבת תשפ"ו, 07/01/2026 במעמד הנוכחים.

[Signature]

רועי פרי, שופט – סגן הנשיאה

הנאשם:

אני מבין את תוכן ההתחייבות שהוטלה עליי, אני מתחייב להימנע מביצוע עבירות, כאמור בהתחייבות.

הוקלד על ידי משה בואזיזה